

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD NOVI TRAVNIK
Broj: 06 0 U 015620 21 U
Novi Travnik, 17.11.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić, članovi vijeća, uz sudjelovanje Nusrete Skrobo, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency international u BiH, Gajeva 2 – Banja Luka, zastupana po Srđanu Blagovčaninu, protiv tuženog Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Srednjobosanskog Kantona/Kantona Središnja Bosna, Travnik, ul. Prnjavor 16a, radi poništenja akta tuženog broj: 06-04-21-5169/2021 od 17.08.2021. godine, u upravnoj stvari pristupa informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 17.11.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i poništavaju rješenja tuženog Ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva SBK/KSB br. 06-04-21-5169/2021 od 17.08.2021. godine, kao i rješenje tuženog br. 06-21-5169/2021 03.08.2021. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Aktom koji se tužbom pobija odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja tuženog br. 06-21-5169/2021 03.08.2021. godine kojim rješenjem je odobren zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 24.06.2021. godine, a koji se odnosi na izvještaje o koncesijama i registar ugovora o koncesijama na način da ovlašteni predstavnik tužitelja može lično pristupiti konkretnim (pojedinačnim) informacijama u prostorijama tuženog.

Blagovremeno podnesenom tužbom, koja je zaprimljena kod ovog suda dana 02.09.2021. godine, tužitelj je protiv osporenog akta tuženog pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da je u svom zahtjevu od 24.06.2021. godine tražio pristup informacijama tj. tražio izvještaje o koncesijama i registar ugovora o koncesijama, a koje informacije su pod kontrolom tuženog. Ističe, da je tuženi potpuno pogrešno protumačio odredbe člana 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama koje se odnose na postupanje nadležnog javnog organa nakon prijema zahtjeva. Navodi da javni organ mora tražiocu informacija dostaviti tražene informacije ukoliko je on spreman da plati troškove umnožavanja, te da tuženi ne može sa pozicije autoriteta odlučivati na koji će način dostavljati informacije tužitelju. U tom pogledu citira sudsku praksu iskazanu u odluci Vrhovnog suda Republike Srpske br. 11 0 U 020677 18 U od 20.05.2020. godine i u odluci Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 U 0011816 16 U od 02.02.2018. godine. Predlaže da ovaj sud tužbu uvaži i poništi osporena rješenja.

U odgovoru na tužbu od 23.09.2021. godine, tuženi navodi da je tužba tužitelja neosnovana, te u bitnom ponavlja navode iz osporenih odluka. Ističe, da je zahtjev

tužitelja za pristup informacijama uopćen, površan i neprecizan, te nedovoljan za postupanje, a da sve informacije koje tužitelj traži i nisu pod kontrolom tuženog. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ovaj sud ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, vezano za razloge tužbe u skladu sa članom 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ br. 9/05), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Tužba je osnovana.

Iz podataka u spisa predmeta proizilazi da je tužitelj dana 24.06.2021. godine tražio pristup informacijama tj. tražio izvještaje o koncesijama i registar ugovora o koncesijama, a koje informacije su pod kontrolom tuženog. Postupajući po ovom zahtjevu prvostepeni organ je donio rješenje br. 06-21-5169/2021 od 03.08.2021. godine kojim je odobren zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 24.06.2021. godine, a koji se odnose na izvještaje o koncesijama i registar ugovora o koncesijama na način da ovlašteni predstavnik tužitelja može lično pristupiti konkretnim (pojedinačnim) informacijama u prostorijama tuženog. Na ovo rješenje tužitelj je blagovremeno uložio prigovor u kojem navodi da mu je samo omogućen uvid u tražene informacije, ali da mu nije omogućeno da izvrši umnožavanje traženih informacija o njegovom trošku i da mu se iste proslijede, te je shodno tome navedeno rješenje suprotno odredbi člana 14. st. 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. Odlučujući po žalbi na ovo rješenje drugostepeni organ je osporenim rješenjem odbio žalbu tužitelja.

Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje i cijeneći navedene zakonske propise ovaj sud nalazi da je tužba tužitelja osnovana. Odredbom člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH („Sl. novine br. 32/01 i 48/11“) je propisano da „Svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom.“, dok je odredbom člana 14. st. 2. istog Zakona propisano da „Kada nadležni javni organ odobri pristup informaciji u cijelosti ili djelomično, rješenje o tome dostavlja podnosiocu zahtjeva. Navedeno rješenje sadrži: 1) obavještenje o mogućnosti osobnog pristupa informaciji u prostorijama nadležnog javnog organa; 2) obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije i o troškovima umnožavanja, uz napomenu da se umnožavanje informacije omogućava nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije neuobičajeno složeno ili dugotrajno, umnožavanje se omogućava podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležni javni organ; i/ili 3) priloženu kopiju tražene informacije, kada se ista osigurava besplatno u smislu člana 16. ovog zakona“.

Imajući u vidu da je predmetnim zahtjevom za pristup informacijama tužitelj tražio da mu se dostave informacije u zakonom predviđenom roku ili putem elektronske pošte, tada je rješenje tuženog shodno citiranoj odredbi člana 14. st. 2. Zakona moralo sadržavati i obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije kao i o troškovima umnožavanja. Naime, tuženi treba omogućiti tužitelju da na najlakši mogući način pristupi traženim informacijama i tako efikasno ostvari svoja prava.

Budući da rješenja tuženog nisu sadržavala mogućnost da se izvrši umnožavanje informacija shodno odredbi člana 14. st. 2. Zakona o pristupu informacijama, to se osporena rješenja pokazuju kao nezakonita, te će tuženi u nastavku postupka otkloniti

navedene nedostatke, nakon čega će donijeti pravilnu i zakonitu odluku, a za koju će dati jasno i potpuno obrazloženje.

Imajući u vidu naprijed navedene razloge, ovaj sud je na osnovu člana 36. stav 1. i 2., a u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja uvažio, poništio rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Zapisničar:
Nusreta Skrobo, s.r.

Predsjednica vijeća:
Lazarela Porić, s.r.

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(član 40. ZUS-a).

